

MEDALLES D'HONOR 2021

Propostes del Consell de Districte de Sant Martí

Miquel Mateu Ballesté

Nascut a Barcelona, 1953. Fill del Guinardó, martinenc d'adopció des l'any 1981 en què es trasllada a viure als barris del Clot i el Camp de l'Arpa del Clot. Militant actiu en la defensa dels drets i les llibertats de les persones i els pobles.

Vinculat al món associatiu del districte de Sant Martí des de la dècada dels vuitanta en què s'associa al Casal Català Martinenc, entitat cultural fundada a principis del segle XX i de la qual actualment és secretari de la Junta.

Cooperativista a l'escola Tabor, cooperativa de pares i mestres, membre de la darrera junta fins a la seva dissolució com a cooperativa per passar a ser escola pública.

Padrí del Tolk, la bestia del Clot, de la Secció de Cultura de l'Orfeó Martinenc, en el seu bateig en representació del Casal Català Martinenc, conjuntament amb els demés presidents de les entitats del Clot i el Camp de l'Arpa.

Des de fa més de 10 anys viu al Poblenou on està vinculat a diverses entitats com ara l'Associació de Veïns i Veïnes, l'Ateneu La Flor de Maig, l'Arxiu Històric o el Centre Moral i Cultural, en les quals participa de forma activa en el seu dia a dia.

Com a veí del Poblenou va col·laborar amb les accions a favor dels refugiats de l'església de Sant Bernat Calvó i en diversos assentaments del districte.

Com a barceloní ha contribuït en la promoció internacional de la ciutat de Barcelona.

En un primer període, des de Promoció Econòmica, va conceptualitzar i desenvolupar el projecte dels "Consolats de Mar", aprovat pel Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, obrint oficines en diverses ciutats del món (París, Londres, Berlín, Nova York, Sao Paulo, Buenos Aires, Singapur, Nova Delhi, Hong Kong i Xangai). La finalitat del projecte va ser generar una xarxa de ciutats connectades amb Barcelona per intercanviar experiències culturals i oportunitats en el camp del desenvolupament econòmic tant de Barcelona com del seu entorn.

En aquesta etapa va establir una presència en la Design Week de Hong Kong i va iniciar converses per ser ciutat convidada, una iniciativa que es va acabar concretant en el primer mandat de l'alcaldeessa Colau.

En l'àmbit de les Relacions Internacionals va liderar el Projecte Àsia Pacífic fent promoció de la nostra capital tant en l'atenció a diverses delegacions com en l'organització de diverses missions a ciutats asiàtiques. En els darrers anys impulsa la participació de Barcelona en el projecte Europeu de World Cities tancant projectes de col·laboració amb institucions de diverses ciutats asiàtiques.

Assoc. de Veïns de la Verneda – Via Trajana

És una entitat lluitadora amb 60 anys d'història al seu darrera, just des de la creació del nostre estimat barri.

Sereu benvingudes i benvinguts a visitar el nostre mural commemoratiu, on trobareu dues imatges del model de pis que va marcar la història del barri, ja desaparegut i que patia aluminosi (mal comú entre els polígons aixecats depressa i malament pel franquisme per enterrar el barraquisme), una pilota, una guitarra i un transformador elèctric. La guitarra és un símbol dels artistes que ha sortit del barri; la pilota la nostra passió pel futbol; i el transformador representa la lluita del barri per dignificar les seves condicions de vida.

Als anys cinquanta i seixanta no eren estranys en absolut els talls de subministrament elèctric, sobretot en dates assenyalades quan tothom es reunia a casa. «Era un clàssic que ens quedéssim a les fosques per Nadal. Recordo prendre el raïm a la plaça, perquè ens havíem quedat a les fosques a casa», rememora Rafa Vega, president de l'entitat. «Recordo que ens vam quedar sense veure l'últim capítol de Marco perquè el corrent va fallar quan érem tots davant del televisor. Al barri no es parlava de res més».

Doncs amb aquests episodis va començar la nostra lluita i com coneixeu molt bé no va ser gens fàcil, enfrontar-se als monopolis energètics per reclamar allò que era just i digne. Va ser una tasca titànica. Però ho vam aconseguir.

Tampoc va ser fàcil aconseguir la regeneració urbana del nostre barri, però gràcies a no rendir-nos hem tingut una radical transformació no només en l'àmbit físic, amb la substitució del polígon per blocs de pisos nous sinó que vam aconseguir el més important, edificis sans i llars dignes.

Ens hem sentit un barri de segona i oblidat, però això mai ens ha fet llençar la tovallola. Fa uns 6 anys ens vam sentir escoltats i els resultats han estat un nou espai on socialitzar i continuar fent xarxa per ser més forts, i la joia de la corona, la renovació del pont de Santander, que començarem a veure en obres enguany. Un pont d'un altre segle, dur i impossible per a les persones amb diversitat funcional i per a la nostra gent gran, per pujar un carretó de la compra o un cotxet infantil. Un pont perillós per a les persones vianants i que no respon en cap cas a la visió de gènere que ens mereixem.

Malgrat viure dividits per una frontera de paper que suposa que la meitat del nostre barri pertany a Barcelona i l'altre meitat a Sant Adrià del Besós, aquesta associació sempre ha apostat per la sororitat que ens dona la unitat que ens ha fet tirar endavant diverses iniciatives que fan créixer la nostra xarxa.

Hem estat un model de referència en plena pandèmia donant recolzament i recursos a totes aquelles persones que ens han necessitat i ara mateix, totes formem part de la xarxa de suport a les nostres veïnes i veïns. La resposta de tot el voluntariat ens fa sentir orgullosos i orgullosos.

Però encara queda molta feina per fer i hi estan treballant. Entre els reptes destaquen la recuperació del nostre Casal de Barri, que va anar a terra malgrat no patir d'aluminosi quan van fer la regeneració urbana i que ara ocupa un solar. El volem i ho aconseguirem.

La falta de teixit comercial a partir d'aquesta transformació urbana és un dels temes que no deixarem estar. Abans compràvem al comerç de proximitat del nostre estimat barri i ara hem de desplaçar-nos als del costat. Estem segures i segurs que ho aconseguirem.

El president recollirà la Medalla d'Honor de Barcelona que ens atorga el nostre Ajuntament, però aquesta Medalla que ens omple d'il·lusió i esperança de futur pertany a cada una de les persones que han deixat hores i recursos per fer més gran encara el nostre petit barri que cada dia ens omple d'orgull.

Barcelona, 30 d'abril de 2021